

Sygn. akt I C 903/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Lubelskim, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Małgorzata Maria Chrzanowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Stefania Kilian

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 grudnia 2015 roku w T. sprawy z powództwa (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. (...) (...) przeciwko S. Ż. (PESEL: (...)) o zapłatę powództwo oddała

Sygn. akt: I C 903/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. pozwem wniesionym w dniu 3 listopada 2015 roku wniósł o zasądzenie od pozwanej S. Ż. kwoty 10 641,82 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu (k.3 i v.).

Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa podniosła, iż przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) Bank S.A. w dniu 31 lipca 2008 roku umowy bankowej, na podstawie której pozwana otrzymała kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania i wobec czego niespłacona należność stała się wymagalna. Poprzedni wierzyciel wezwał pozwanego do zapłaty należności wraz z odsetkami. W dalszej części uzasadnienia powód podał, iż w dniu 01 kwietnia 2014r. (...) (...) Bank dokonał przelewu wierzytelności na rzecz powoda (k.20- uzasadnienie pozwu).

Pozwana S. Ż. stawiała się na termin rozprawy w dniu 14 grudnia 2015r. (k. 32 akt), złożyła wyjaśnienia, w których podniosła, iż częściowo kredyt był przez nią spłacany i nie rozumie skąd się wzięła do dalszej spłaty kwota ponad 10 000 złotych. Częściowo potrącano jej należność ze świadczenia rentowego i w jej przekonaniu część kredytu została spłacona. Pozwana podawała, że nie otrzymała zawiadomienia o cesji wierzytelności. Zdanie pozwanej – to na stronie powodowej spoczywa ciężar udowodnienia dochodzonego roszczenia, w szczególności dokładne wyliczenie żądanej należności. Ostatecznie pozwana wnosila o oddalenie powództwa.

Odnośnie swojej sytuacji rodzinnej i majątkowej podawała, że mieszka z synem i synową oraz z trojgiem wnucząt. Syn i synowa są osobami bezrobotnymi. Cała rodzina utrzymuje się ze świadczenia rentowego pozwanej. Rodzina żyje bardzo skromnie. Pozwana leczy schorzenie – cukrzyca.

Sąd ustalił i zważył co następuje;

W dniu 31 marca 2014r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. nabył od (...) Bank wierzytelności z tytułu czynności bankowych, które zostały wyszczególnione w Załączniku nr 5 do w/w umowy w formie papierowej.

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności– k. 7-10.

Odmienne strona powodowa twierdziła w uzasadnieniu pozwu, wskazując, iż wierzytelność została nabyta na podstawie umowy z dnia 01 kwietnia 2014r..

Wyciągiem z Ksiąg Rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego i Ewidencji Analitycznej z dnia 27 października 2015 roku stwierdzono figurującą wymagalną wierzytelność w stosunku do S. Ż. na kwotę 10 641,82 złotych wynikającą z nabytej wierzytelności od (...) (...) Bank, a która to wierzytelność wynika z umowy kredytu z dnia 31 lipca 2008 r.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego - k. 6.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów. Sąd podzielił przy tym ich treść, zostały on bowiem sporządzone przez uprawnione do tego osoby w przypisanej prawem formie. Wskazane dokumenty są jasne oraz czytelne stąd też ich autentyczność nie budzi zdaniem Sądu żadnych wątpliwości.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona powodowa twierdziła, że pozwana zawarła z cedentem umowę kredytu i na podstawie tej okoliczności wywodziła swoje roszczenie.

Zgodnie z art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015r., Nr 128 j.t.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie.

Do umowy tej stosuje się także postanowienia ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2014r., Nr 1497 j.t.). Zgodnie z art. 3 ust. 2 powołanej ustawy za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego. Zgodnie z art. 29 ust. 1 i 2 umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. Możliwe jest przy tym zachowanie obowiązującej formy pisemnej dla zawierania umów o kredyt konsumencki w przypadku zastosowania formy elektronicznej z kwalifikowanym podpisem elektronicznym, która jest formą równoważną do formy pisemnej, o czym stanowi art. 78 § 1 i 2 k.c. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy jest zobowiązany niezwłocznie doręczyć umowę konsumentowi (art. 29 ust. 2 wyż. powołanej ustawy).

Czynność bankowa w postaci kredytu jest umową stron, zatem jej zawarcie jest uzależnione od złożenia oświadczenia woli zarówno przez kredytobiorcę jak i bank udzielający kredytu. Obowiązkiem procesowym strony powodowej było zatem wykazanie, że pozwana była stroną umowy, z której miała wynikać dochodzona pozwem wierzytelność. Warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest bowiem udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. W szczególności należy przy tym zaznaczyć, że obowiązujący kodeks cywilny nie dopuszcza przy przelewie wierzytelności przełamania zasady *nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipse habet*. Ilekroć więc zbywca nie był wierzycielem lub przeniósł wierzytelność na nabywcę w szerszym zakresie niż ona mu w rzeczywistości służyła, nabywca bądź nie stanie się wierzycielem dłużnika (w pierwszej sytuacji), bądź stanie się nim w takim zakresie, w jakim prawo służyło dawnemu wierzycielowi (w drugiej z w/w sytuacji).

Strona powodowa nie wykazała swej legitymacji procesowej i już ta okoliczność skutkowałą oddaleniem powództwa.

Legitymacja procesowa stanowi przesłankę materialnoprawną. Z prawa materialnego płynie bowiem uprawnienie konkretnego podmiotu do występowania z konkretnym roszczeniem (legitymacja czynna) przeciwko innemu konkretnemu podmiotowi (legitymacja bierna). Źródło z którego wynika ta legitymacja (prawo materialne) skutkuje tym, że Sąd z urzędu dokonuje oceny istnienia tej legitymacji w chwili wyrokowania. Brak legitymacji procesowej czynnej, jak i biernej prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo.

Powód przedstawił wyłącznie umowę przelewu wierzytelności zawartą pomiędzy nim a (...) (...) Bank (podawał przy tym różne daty jej zawarcia) z której wynika, że przelew obejmował wierzytelności wyszczególnionych w załączniku nr 5 do tej umowy sporządzonych m.in. w formie papierowej. Z dokumentów dołączonych do pozwu nie wynika, aby umowa przelewu wierzytelności obejmowała wierzytelności wynikających z powołanej przez powoda umowy bankowej zawartej ze S. Ż.. W szczególności należy wskazać, iż umowa cesji wierzytelności z dnia 31 marca 2014r. odwołuje się do załącznika nr 5 sporządzonego m.in. w formie papierowej. Powód przedstawił natomiast dokument w postaci wydruku wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji, który nie zawiera oznaczenia, iż jest to załącznik nr 5, nie określa, jakiej dokładnie umowy dotyczy (brak oznaczenia stron lub jakichkolwiek innych danych poza datą pozwalających zidentyfikować umowę, której załącznik ma dotyczyć) –k. 11. Przedłożenie przez stronę powodową powyższego dokumentu, jest niewystarczające dla stwierdzenia, że powód nabył wierzytelność przysługującą cedentowi wobec pozwanego.

Powyższa okoliczność skutkowałą oddaleniem powództwa.

Zdaniem jednak Sądu Rejonowego, gdyby nawet powód przedłożył dokumenty wskazujące na skuteczne nabycie wierzytelności, to i tak nie byłby zwolniony od obowiązku wykazania zasadności, jak też wysokości dochodzonego roszczenia. Stosownie bowiem do treści art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu wywodzi skutki prawne. Nie ulega natomiast wątpliwości, że to strona powodowa, jako strona domagająca się wydania wyroku zasądzającego, winna przedstawić dowody wskazujące na zasadność swojego roszczenia i wysokość dochodzonej pozwem kwoty.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że strona powodowa nie wywiązała się z powyższego obowiązku, co stanowi dodatkowy argument przemawiający za nieuwzględnieniem powództwa.

Przypomnieć należy także, że wystąpienie z roszczeniem na drogę postępowania sądowego wymaga, zgodnie z treścią art.126 § 1 pkt 3 k.p.c. w aktualnie obowiązującym brzmieniu, aby powód w pozwie wskazał dowody na poparcie przytoczonych okoliczności faktycznych. Zatem w przedmiotowej sprawie obowiązkiem strony powodowej było przedłożenie we właściwej formie innych dokumentów umożliwiających wykazanie posiadania legitymacji czynnej, jak też istnienia stosunku zobowiązaniowego oraz jego wysokości. Jak już wyżej wskazano strona powodowa tego nie uczyniła, a konsekwencją tej biernej postawy jest przegranie procesu. Poza tym już sam fakt, że wbrew oczekiwaniom powoda sprawa została skierowana na rozprawę, powinien stymulować go do większej aktywności procesowej.

Końcowo należy także stwierdzić, że pozwana w swoich wyjaśnieniach podnosiła nieudowodnienie przez powoda wysokości dochodzonego roszczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd postanowił jak w sentencji wyroku zaocznego.